

Шамота Г. М.
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри фінансів
Державного вищого навчального закладу
«Українська академія банківської справи Національного банку України»
м. Суми, Україна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних умовах відкриття локальних ринків для інтернаціональної конкуренції, суттєвого зростання ролі маркетингу та появи нових, зокрема, електронних, ринків розповсюдження продукції та послуг, відбувається значна трансформація підходів до забезпечення конкурентоспроможності підприємства та визначення факторів, які її формують.

Однак передумовою реалізації управлінських заходів у сфері інноваційного розвитку підприємства та установ має стати ефективна інвестиційна концепція формування та реалізації інноваційних проектів, розроблена з урахуванням стратегічних інвестиційно-інноваційних пріоритетів окремого підприємства.

Фундаментальні теоретичні, методологічні, методичні і практичні аспекти управління інноваційними програмами і проектами знайшли відображення у працях багатьох вітчизняних і закордонних учених, зокрема, М.Бухалкова, С.Валдайцева, О.Віханського, Л.Гохберга, П.Завлина, С.Льєнкової, С.Ілляшенка, Л.Кавуненко, М.Круглова, Л.Мельника, В.Мединського, В.Москаленка, П.Перерви, І.Ансоффа, Т.Брайана, П.Друкера, Ф.Котлера, Д.Кларка, Ж.-Ж.Ламбена, М.Портера, В.Раппопорта, Б.Санто, Б.Твісса та ін.

Наукове вивчення проблем впровадження інноваційних технологій в управлінні підприємством активно проводяться такими науковцями як Балабанов І.Т., Бичін В.Б., Гунін В.Н., Дрохва В.В., Куцевол В., Макарова С.В., Оголева Л.Н., Половинко В.С., Потемкин В.К., Санто Б. та іншими.

Як свідчить світовий досвід та практика господарювання в Україні, існує гостра потреба у забезпеченні достатнього обсягу фінансування інноваційних процесів та залученні інвестиційних ресурсів, що, в свою чергу, обумовлює необхідність впровадження портфельного підходу при формуванні цілісної концепції управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємств. На сьогоднішній день в Україні відсутні нормативно затверджені методичні рекомендації щодо формування, управління та оптимізації інноваційних проектів на підприємствах чи установах, що призводить до того, що значна кількість інноваційних заходів залишається без фінансування та реалізації.

Не меншою перешкодою є дисбаланс експорту-імпорту продукції як за обсягами, так і за номенклатурою. Ці самі проблеми є найбільшим гальмом при переході до інноваційної моделі економічного розвитку і для України. Доводиться констатувати, що до економічних реформ "нової хвилі" інноваційна сфера України не була готова. Механізми створення підприємницького середовища, сприятливого для інновацій, базуються, в першу чергу, на системі венчурного фінансування і використанні організаційних структур типу технопарків та бізнес-інкубаторів.

Разом з тим формування комплексної цілісної системи управління інноваціями на підприємствах ще далеке від завершення, подальшого дослідження вимагає комплекс питань, пов'язаних з формуванням та реалізацією інноваційної політики, формалізацією механізмів оптимізації інноваційних проектів з урахуванням специфіки науково-технічного розвитку вгалузях, а також особливостей захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності тощо.

На інноваційні складові впливають і соціальні процеси в розвиненому суспільстві, які формують нові підходи у влаштуванні виробничих відносин і які призводять до функціональних або структурних змін в організації виробництва та його управлінні. Тому

інновації у розвитку бізнесу здатні посилити його позиції на ринку, що збільшить економічну ефективність і, головне, його стійкість та адаптацію у зовнішньому середовищі і в безпосередньому його оточенні.

Отже, розглянувши частину проблем впровадження та реалізації інновацій, з метою надання відчутного імпульсу розвитку держави, в першу чергу доцільно в Україні:

- розробити й затвердити Верховною Радою Стратегію інноваційного розвитку економіки України і розбудови суспільства, що базується на знаннях, як мінімум на 10-15 років;
- скоригувати національні пріоритети, державні, галузеві, регіональні програми соціально-економічного розвитку, привести у відповідність до її вимог законодавство, систему державного управління тощо;
- запровадити комплекс заходів, які стимулюватимуть зосередження внутрішніх ресурсів держави та іноземних інвестицій перш за все в інноваційній сфері;
- забезпечити постійне інформування суспільства про завдання, проблеми й успіхи країни на шляху створення інноваційної економіки.

Шамота, Г.М. Проблемні аспекти інноваційної діяльності [Текст] / Г.М. Шамота //Актуальні питання розвитку економіки в умовах сучасної нестабільності: зб. матеріалів міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х ч. – Київ: Київський економічний науковий центр, 2013. - Ч. 2. - С. 28-29.